

שלא על ידינו, וההוא רוחא דיהיב אבא לאימא
 הוא מעלה מ"ד ומ"ן כנוכר בדברי [הרב ז"ל]
 בכ"מ ובדברי ש"ש בהקדמת הברכה ועי"ש בכל
 מטבע הברכות. ונאמר דרך משל שבמשנה א'
 דאיזהו מקומן צריך להעלות פנימיות העשיה או"פ
 ואו"מ שלה, ור"ל העשיה דאצילות המלוכשת
 בפנימיות העשיה עם נפש שלו עם חיצוניות
 העשיה פנימיים ומקיפים עד היכל לבנת הספיר
 יסוד דעשיה, ולברר יסוד ומלכות דכחב"ד דמלכים
 דכלים חיצו' דכל פרצוף ולהמשיך להם מוחין
 פנימים ומקיפים עם חלקי נרנח"י דנח"י. וצ"ל
 שהבירורים הנז' דהיכלי ז"א עולים לכחב"ד שהם
 או"א וא"א ועי"ו דעשיה ומתקנים קצת הבירורים
 וממשיכים אותם בסוד מוחין ליסוד ומלכות
 דכחב"ד דמלכים שבהיכל לבנת הספיר. ומ"ש
 בתחלת הכל בחלק העשיה לברר כלים חיצונים כב,
 וכן בזמירות לברר כלים חיצונים ואמצעים בכל
 היכל והיכל, הוא טעות, דהא בירורי ז"ק דכחב"ד
 דז' היכלות הם מבירורי הכלים דאותו עולם, ועיין
 בסדר היוצר דשם הוא סדר הישר. וכן מ"ש
 בתחלת הסידור וכן קודם ברוך שאמר והיוצר
 לזווג ז' עליונות וכו' ולהמשיך נרנח"י דנח"י וכו'
 ואח"כ כתוב לברר וכו', הכוונה הוא דבתחלה

צריכים לברר ולהעלותם לחב"ד הכוללים
 ולהמשיך משם להם המוחין והנרנח"י דנח"י
 אח"כ מ"י. ונמצא לפי"ז דהעולמות שעלו בד' חלקי
 התפלה הם מה שיורדים אח"כ אחר עלינו לשבת,
 והם בי"ע דאצילות, וגם להם אנו ממשיכין אורות
 וכלים המקיפים דעלינו לשבת. ואל תתמה על
 החפץ דבי"ע דאצילות הם יורדים בלילה, דכבר
 כתב הרב בשער מ"ד ומ"ן [סוף] דרוש י' דיורדת
 הנוק' בעשיה ביום אחר התפלה* ובלילה, נמצא
 דגם אחר תפלת שחרית יורדים ואינם מתעלים
 ועולים למעלה אלא בשעת התפלות, ומה שיורדין
 בלילה הוא שחוזרים ועולים מאליהן בתפלת מנחה
 וערבית וחוזרים בלילה אח"כ לירד, וק"ל.

ד.ג. עיין בנה"ש ברף מ"ב ומ"ג וג"ו ע"ב [בנד"מ
 רף כ"ז ע"ד וכ"ז ע"א וי"ח ע"ד] שכתוב
 שע"י הקרבנות נתקן חיצוניות דפנימיות דעשיה
 ובזמירות חיצוניות דפנימיות דיצירה וביוצר
 פנימיות דחיצוניות דבריאה ובק"ש חו"פ דפנימיות
 וכחב"ד דפנימיות דחיצוניות דבריאה וחו"פ
 דפנימיות ופנימיות דחיצוניות דאצילות ופנימיות
 דפנימיות דיצירה ועשיה. ואעפ"י שמוכרח לברר
 הבירורים דשייכי לפנימיות דפנימיות דיצירה
 ועשיה בסדר הקרבנות והזמירות ככתוב בנהר

[אתר 1234567](#)

הם בששה היכלות התחתונים וזה אינו ע"י, והכחב"ד הם בהיכל ק"ק. ובוה נתרץ לנו מה שהקשה הרב
 המחבר לקמן אות ט"ל להרש"ש זיע"א מדירה אדידה שכרף ס"ח ע"א [בנד"מ דף י"ח ע"א] כתב שהנוק'
 בהיכל אהבה, ובדף מ"ג [בנד"מ דף כ"ז ע"ב] שהיא בהיכל ק"ק, ובוה א"ש, שמ"ש בהיכל אהבה ר"ל
 אהבה דק"ק כיון שירדה לצורך הבירור, ומ"ש בסידור כמשנה איזהו מקומן וכו' לברר מהיכל לבנת הספיר
 ועצם השמים ונוגה ורצון וזכות ואהבה וק"ק גם בזמירות ויוצר כולם בהיכל ק"ק דז"א דכל עולם אלא
 שקיצר ודו"ק (מדפו").

מב. שד"ה: ר"ל לברר מחשמל שהיא הנוגה להעלותם לעשיה דקדושה וליצירה דקדושה ואח"כ פרטות
 ההיכלות. ועיין בעולת תמיד דף ד' ע"א. וכן ביוצר כתב להעלות פנימיות בי"ע להיכל לבנת הספיר
 (מכת").

מג. שד"ה: נלע"ד לפרש דמ"ש בתחילה לזווג כחב"ד דעתיק וא"א וכו' להמשיך נרנח"י דנח"י וכו', ר"ל
 להמשיך להם תשלום מוחין דיניקה כמו כונת הברכה דעד מלך העולם משלים מוחין דיניקה, גם כאן
 ע"י תשלום היניקה יש להם כוח לברר וכו' ולעלות אח"כ בסוד מ"ן להמשיך מוחין דגדלות כמו מטבע
 הברכה וק"ל (מדפו").

לא כתוב
 כלום על כד'
 שעות

מ' ע"ב

שהוא בחי' קדושה הניתנת עמה אל הבר' והיא דוגמת הקדו' שבשול האלילות ודוגמתה יולדת עמה בשול הבר' והאמס הקדושה הזו נתקל' בשתי לשונות לשון הקדש והתרגום. והענין הוא כי לרד' המשיך השפע והאורות הנז' אל עולם הבר' בחי' פנים ובחי' חיצון ולכן נאמר' בלשון הקדש כנגד בחי' הפנים ובלשון התרגום כנגד בחי' החיצוניים כמבואר אללנו בענין קריאת הפר' שמו"ת כי לשון התרגום הוא בחי' החיצוני העליוני. והנה ראיתי מן המדקדקים שאין לומר מל' התרגום בקול רם אלא בלחש ויש שאינן חוששין (ז) ומנהגו מורי ז"ל ה' לאומרים בקול רם ולא היה חושש למדקדקים לאומרים בלחש ואמנם כונת קדושה זו נחבא' באורך לעיל גבי נקדישך ונעריךך וע"ש ונב' נכתוב בלחש קולו ר' והוא כי להיות קדושה זו היא דוגמת קדושה שבאלילות כנז' כי יולדת דוגמת' בשול הבר' לכן יש בה הארה ג' מוחין חבד' ודוגמת' יולדת בבר' וס' גי' קק"ק וכולם כנגד החכמה וברוך כבוד ס' ממקומו כנגד הבינה. ור' ימלוך לעולם ועד כנגד הדעת וכבר נבאר כל זה בקדושת נקדישך כו' גם נבאר שם כי פסוק של ה' ימלוך שר' א"ה עתה בקדושת ובר' לליון הוא כנגד מה שאומרי' בקדו' נקדישך ובדברי קדשך כתיב לאמר ימלוך ה' לעולם אלהיך ליון גם שם ביארנו ענין פסוק ס' חפץ למען לדקו כו' שנתקן בסוף קדושת ובר' לליון ושם ביארנו שלרד' לכוין ברי' של ל'דקו יגדיל תורה שהוא שם ל"ת הנרמז בג' אותיות אחרונות של שם שקול"ת משם בן מ"ב אותיות גם תכוין כי שם אבגטייל נרמז ברי' של ל'דקו יגדיל תורה ויארדיר ששולה בגימטריא כך :

ובאמר ברוך אלהינו שבראנו לכבודו כו' לרד' לכוין בכונה נמורה כי הנה עתה אנו בשול הבר' אשר משם אורייתא דאל' ואית אורייתא דבר'יהא כי גם מן הבר' נמשכו נשמות ישראל בסו' מ"ש רז"ל כל הנשמות חנוכות מכאן הכבוד כי משם החלק הנקרא נשמה וזה נרמז באומרו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו שה"ס עולם הבר' והבדילו מן האושים בסוד מה שברא נשמתו מן הטוב שבשול הבר' והבדילו ע"י מן האושים. ומן לנו תורה אחת היא התורה שנתנה לנו מעול' הבר' ולכן בבאן אנו מחפלים שיפתח לבנו בתורתו שמן הבר' והרד' לכוין כל זה בכונה נמורה וזוהי ית' מ"ש ל' לכוין ששם ל"ת מן שקול"ת ברי' לרד' יגדיל תורה והטעם הוא לפי ששם שקול"ת הוא השם הו' האחרון שבו' שמות של שם בן מ"ב כטועה הוא בשול היצירה כמבואר אללנו בענין אנו בכח כו' וטועה כי זה השם הו' האחרון שבו' שמות הוא כנגד יוס שנת שהוא יוס הו' והשם שם זה הוא שהיכל הו' העליון (ז) הנקרא היכל הק"ה דעולם היצ' שהוא כנגד בינה דבר' ושם זה הוא עולה בגי' ת"ק כמנין אותיות מלוי שם שדי ומשם כבוד התורה כי השם הזה הוא כנגד יוס השבת שהוא יוס השביעי: (ח)

ענין הקדיש שלאחר ובר' לליון גואל נבאר לעיל בענין קדיש של הקרבנות ושם נבאר שלרד' לכוין בשתי בחי' מ"ב שבו להוריד הארה מן הבר' אל היצ' ע"י שני בחי' מ"ב הא' מבחי' הויה דס' והשני מבחינת הויה דע"ב דמלוי יודין:

ונבאר ענין כונת הפלה לרד' וענין זה נרמז בזהוהו' פינחס ובבר' נבאר' לעיל בס' מדרגות תפלת השחר שלרד' לכוין להוריד בתחילה אור מן הויה דע"ב שבאלילות אל היצירה (ט) ואח"כ מהויה דס' שבבר'יהא אל היצ' כי כל סדר זה של תפלה לרד' הוא בשול היצ' כנז' ולכן לרד' לכוין בסדר הזה תמיד אל אות' שבהויה ואל הויה דאלפין דמיה ואל שם אל' יהוה שאלו השמות הם בשול היצ'. והנה עתה יודע השפע הנוגע לתקן היצ' וה"ס הרומח כנז' במזמור יעקב הו' כו' וכבר נת' באשרי יושבי ביתך שערדין ג' עולמות צ"ע הם למעלה באי' אלא שבהיותם שם לוקחים כאור'א שפע הראוי להם ואי' כסדר המדרגות :

ענין הקדיש שלאחר תפלה לרד' גם הוא נת' בקדיש של הקרבנות ושם נת' שיכוין בו להוריד הארה מן היצ' אל העש' ע"י ב' בחי' של מ"ב אל ש' הויה דס' ואל' של הויה דמ' ענין

בשמות הנז' שהם הויה דס' וה"א ראשונה שבשם ואל' שדי לפי שכל הסדר הזה הוא בשול הבר'יהא וזהו מה שתכוין קודם שתאמר אשרי וגם תמיד כל עוד שאתה אומר הסדר הנז' (א)

ועתה נבאר הכונה שתכוין במזמור עלמנו הנה נת'ל כי בכ"א טעמנו בחי' מ"ן מבחי' נפשות בלבד ואי גם הזכר לא נתן בה בחי' מ"ד אלא מבחי' נפש בלבד מנד הזכר ואמנם עתה באשרי יושבי ביתך תכוין להפעלות מ"ן דבחי' הרוח שיש בג' עולמו' הויה והטעם הוא כי אין הנר'ן באיס לולד בפעם אחת ולכן תחי' בזה הנפש ועתה באשרי ב' הרוח וכמו שנתבאר ג' הויות דב"ן בכ"א כנז' להפעלות ג' חלקי בירורי הנפש שבג' עולמות צ"ע בבחי' מ"ן כמו כן נרמזו באשרי שלש הויות דב"ן להפעלות מ"ן של רוח משלש עולמות ההם ותכוין כי גם הדבורא עתה נתון בה טיפת מיד' של בחי' הרוח ואלו הם ג"פ ב"ן הנו'. הא' ר"ת וס"ת של שני תיבות ארוממך אלהי' וס"ת מלת המלך ב' ב"ן שני הוא ר"ת ארוממך אלהי המלך עם מלת אלהי כולה הרי ב"ן שני. ב"ן ג' הוא נרמז במל' בכל יום אברךך בכל בני' ב"ן. עוד יש כוונה א' באופן א' והוא כי הנה כתיב שארה כסיתה ועונתה לא יגרע. ובינא הורדנו אל הנקבה בחי' העונה שהוא הזוג ועתה באשרי אנו מורידין לה מלמעלה בחי' שארה שהם המזונות וזה נרמז במלת אשרי שהוא אותיות שארה וכמו שלענין העונה נרמזו ג"פ ב"ן לענין המזונות הוזכרו ג"פ אשרי והם אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו אשרי יושבי ביתך וזהו הטעם שהקטו לומר ג' פסוקים של אשרי יושבי ביתך ואשרי העם שככה לו. אעפ"י שאינן מכלל מזמור תהלה לדוד ארוממך אלהי כו' לרמזו ג' אשרי כנגד המזונות של שלש עולמות ובמזמור אשרי שאחר ברוך שאמר נת' שם כונת פסוק פותח את ידך כו' ע"ש (י) :

מזמור יעקב ה' ביום לרא כו' עתה תכוין להפעלות מ"ן של בחינת נשמה אשר בג' עולמות צ"ע כנז' ולכן נרמזו

כאן ג"פ ב"ן אחרים ואלו הם הא' הוא ס"ת שם אלהי יעקב ג' ב"ן. הב' הוא ר"ת נרננה בישועתך ב"ן. הג' הוא ס"ת יעגנו ביום קראנו ג' ב"ן. ותכוין כי גם הזכר נתן בה טפת מיד' של נשמות דכוירין: גם לרד' לכוין במזמור הזה כמה שמות של יצ"ק שהם בגימט' יהוה אלהים ואלו הם יעקב ה' ביום לרא ר"ת יצ"ק ונפלו ואנחנו קמנו ר"ת יצ"ק ואנחנו קמנו ונתעורר ר"ת יצ"ק ונתעורר יהוה הושיעיה המלך ר"ת יהוה והוא זירוף א' מ"ב זירופי הויה ולכן להורות זה לרד' לחבר מלת המלך עם מלת הושיעיה ולהת טעם מפסיק אחר תיבת המלך (ז) ואח"כ תאמר יעגנו ביום קראנו וגם כי ר"ת יעגנו ביום קראנו הוא בגימ' יצ"ק [גם] תכוין כונה א' בזה המזמור והוא כי תכוין שבמזמור זה יש ע' תיבות כמנין ע' קלין דיוולדה וכנז' בזהוהו' פ' פינחס וביארור ענין זה הוא כך כי הנה נת'ל שבגי'א היה זוג יעקב ורחל ואי נתעברה רחל ונאוהו הזוג ונשאר' מועברת בהיותה בשול האלילות. ואמנם לרד' לינתן באותו העובר אשר בתוכ' שפע נמור שלם כנר'ן ואח"כ נולד הולד והוא השפע ההוא [כל עולם ועולם ברוח חלק] ונאוהו הולד הנולד והנה חלק הנשמה לוקחתו הבר'יהא וחלק הרוח לוקחתו היצירה וחלק הנפש לוקחתו העשיה והנה הנקב' הנו' יורדת מן האלילות אל עולם הבר'יהא בהיותו עדיין למע' שבאלילות כנז' ושם בשול הבר'יהא יולדת הנקבה הנו' ובאשר לועקת אותם הקולות כשרוה לילד אז מודווג הזכר עמה בבחי' חלק הנשמה (ד) ונמנר העובר גם בחלק הנשמה כנז' וע"י הזוג הזה נפתח רחמה ויולדת ויולא הולד בשול הבר'יהא. והנה במזמור הזה של יעקב ה' הוא זמן זעקת היולדת דראמת ע' קלין כנז' והם כמנין ע' חיינן שבמזמור הזה ואי נתן בעובר ההוא חלק הנשמה כי בגימט' אפיס נתן בו כח הנפש. ובאשרי כח הרוח ויעקב כח הנשמה כנז' וענין זה נעשה ע"י זוג זה המחודש עתה כנז' :

והנה היא עתה בשול הבר'יהא ואח"כ יולדת וזמן לידתה הוא בקדושת ובר' לליון גואל ומה שיוולדת מתחלקת בג' עולמות צ"ע ובתחלה נתן בבר'יהא חלק הנוגע לה בשפע והולד ההוא הולד הוא בחי' הנשמה כנז' וס' קדושת ובר' לליון כי הוא בחי' קדו' נמשכ' מלמע' מן האל' וקראו' ב'ו' פ' תרומה בשם תוס' קדי' (פ) ע"ן כספ' חסד' משער קריאת התיבה הגסה לה"ת וס"ה מה שכתב ע"י ג"ו וגם מתיא חסבר מלויאל בחלק ואת מספרו ע"י"ס.

צוקת 70
קולות כמנין
תיבות למנחם

הדרגות וביאורים: (א) אשר הוא בבר'יהא כתי' : (ב) הרי ב"ן ב"ן שני. כ"י : (ג) ועיין ב"ב כס' מוח' דף מ' סוף ע"ב : (ד) עיין מוח' דקמ"ו ע"ב : (ה) כספר כתי' דל' וזימרים כל התרגום בקול רם עם שאר הקדושות בלשון הקודש ומנהג סו' (ו) עיין ד"ם ד"ד ע"ב שאלה ט"ל ועיין בהקדמת רחובות הכהר בסוף דף קה"ה ע"א ורמ"ב ועיין בחמ"ל' בקונטרס שפת אמת תשובה ט"ל : (ז) ל"ב אמר אבינו ל' אמת תשובה ט"ל : (ח) ל"ב אמר אבינו ל' אמת תשובה ט"ל : (ט) הוא ראש כהיכל ק"ק. וחזינו מלי הישך התיקונים למעלה. זאת ועוד אחרת א"ך הוא נד' בינה דבר'יהא. ועיין לעיל בעלויות הנשמות שם כתב דשם שקול"ת הוא כמלכות דיערה. ועיין בקבלת שבת שכתב שהוא שמועה אחרת ששם שקול"ת הוא כהיכל ק"ק דיערה. ואינו יודע לכלכל הדברים וד' יאר שני לעבוד בלבד שלם וז"ע רב להשיות השמועות עיין בשער מ"ד ומ"ן פט"ו שיש י"ס ביושר ו"ס באור חוור ויבוא כתר נמלכות ומלכות ככתר : (ח) שבו נמנה התורה : (ט) ח"ס נלענ"ד שז"ל אל הבר'יהא :

פנימיות ונקודת הכתר הנחקן בתפילין צחי חילוניות כולד מתחברים חילוניות עם פנימיות ל"ל ה'אלה שאל אותה ר' אברהם עדס :

ת' כפי סדרת ר' אברהם עדס זמן שאנו מעלים הכתר דצחי מעשה גם מעלים כתר דצחי דבור מה שחוצה צחינת דבור חוזר ומתחבר עם ט"ס שלו חבל חכמי הישיבה תירלו יש פעמים הדבור מתקן מעשה כמו תפלת יולר ש"י אמירת היוולד נתקן פנימיות דחילוניות דבריאה וכו' נמלא ע"י עמידה חוזר כתר דצחי תפילין ומתחבר עם ט"ס שלו כך הסכימו כמה חכמים, וא"ש הי"צ :

נב) ש' כתוב בסדור הרש"ש זכונת תפילין יכוין להעלות נקודת הכתר דח"צ דצינה דרחל מהבריאה ולקשרה בזרוע שמאלי דז"א דאלילות נמלא לריך לעלות שני נקודות כתר מן הבריאה, של חכמה דצינה ושל צינה דצינה, והרצ צה"כ כתב נקודת הכתר מה שיורדת צלילה עתה מעלים אותה זמקשרים אותה בזרוע שמאלי דז"א מוזן מדבריו נקודה אחת ירדה ועלתה ולא שתי נקודות אם כן סדור נגד שה"כ ל"ל :

ת' ביאור שה"כ מה שכתב נקודת הכתר יורדת ועולה בצוקר בסוד תפילין, הוא כונתו על נקודת הכתר דפ"י לחש וחזרה זה ביאר אותה הרש"ש יען נקודת הכתר שהיתה בזרועו צעמידה חוזרת לאחי ומתחברת עם ט"ס בלחש... וגם בחזרה נקודת הכתר חוזרת לאחי ומתחברת עם ט"ס של חזרה, מאיפה בא הכתר בחזרה אלא מוכרת לומר שיש צ"י צחי כתר ח"צ :

נד) ש' כתוב בסדור קודם התפלה בקרבנות וזמירות ויולר יכוין לזוג כחצ"ד דע"י ודא"א ודו"ן דעשיה דאלילות המלוכשים צפרלוף שכנגד צ"י"ע ולהמשיך מהם נרנח"י דנח"י וכו', להעלותם מהיכל להיכל עד הילידה, ואלו מה שעולים צ"י"ע דאלילות שירדו לזרר עולים מעולם לעולם עד האלילות, ה'אלה היא זה הצ"י"ע דאלילות היורדים לזרר ועולים עם הצורקים לאלילות, על איזה צחינת צ"י"ע מדבר ל"ל :

ת' כפי סדרת ר' אברהם עדס הצורקים הנתקנים בשני ימים אחי ופגוש צליל שלוש יורדים לצ"י"ע לזרר ועולים עם הצורקים החדשים לאחי הצורקים החדשים שוהים צנוק' והצורקים של שלשום מזדווגים צנפ"א להוליד וצליל ד' עולים מדרגות א"א ואלו נקראים צ"י"ע דאלילות. וכפ"י סדרת ר' שאול דוויך הי"ו היום הצורקים שנזכרו מחדש ועלו עם צ"י"ע דאלילות עדיין לא נגמר תקונם לאלו הצורקים מציאים להם מקיפים של עלינו לשבח ואחר התפלה חוזרים ויורדים לצ"י"ע התחתונים ואלו נקראים צ"י"ע דאלילות ויום שני עולים צ"י"ע דאלילות עם צירורים החדשים לאלילות ואז צ"י"ע דאלילות נשלם תקונם ונעשו צחי אלילות, והצורקים החדשים נקראים צ"י"ע ויורדים עוד לצ"י"ע התחתונים ומזררים, וכן עז"ה כלם, נמלא מה שיורדים צ"י"ע דאלילות לזרר הם צחי צירורים של יום אחרון שעדיין לא נגמר צורם ותקונם הם יורדים, רשד"ה, ה' יע"א :

נה) ש' כתוב בסדור זכונת פטביע הברכה זמלת השם יכוין להמשיך ולהוליא ממלכות דזוג הפנימי דחצ"ד דהג"ת דאימא ותצונק ללם דמוחין דעסמ"צ וללם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א וכו' לחח"ן צג"ה דה"י דר"ה

בקורבנות זמירות יוצר

יראה פירוש שאינו עתלכ צוקי האיש לדבס
 שס נ"ה לביותה דוניה אלא צבלטרפות היסוד
 ע"כ ל"ל דכלא צעביה דוניה יוטר ולמה שס
 סידר נלח וכו' כ"א צפ"ע ולא כולס ציבור
 דעביה וכמ"ש צהיכלות דא"י מוקומן יהדבר
 הוא צמ"ש וכן קפסה צפחה עוניה (ד"ד
 ע"א) יבניה צל"ט וכו"ע :

תשובה אפשר לומר כי צקרצנות הכל
 פרק אחד דא"יבו מקומן ורק
 צפרטיות יש צו ז' משניות א"כ כולס נכללים
 צפרק א' צל"ה אצל צהיכלות דזמירות יש ז'
 מזמורים כוללים כל הללויה צפ"ע ע"כ כלל
 כנ"ה עם היסוד צפרק א' כללויה א' מהר"ב
 שד"ה ו"ו :

א"ה גב אפ"ל יען שצבללויה נרמזו נ"ה
 צוקי האיש שצכתוצ לכן כדר נ"ה
 צכלל היסוד וצא צדוק לא צוקי האיש לדבס
 ירלכ כ"א צבלטרפס ליסוד, וק"ה צנ"ה דעביה
 כס דוניה יוטר, אך שס לא נסדרו צדך שמות
 כספירות דעביה ולא נמלא רמז כזכ ושס
 סדרס ע"ד צהיכלות שמה נראה כעס
 בצמירות סידר כמלכות צפ"ע וביסוד צפ"ע
 וכיכ ראוי לכולס יחד כיון ששניהם נכללים
 צהיכל לצנת כספיר וכמ"ש צשער ככסא פ"ג
 עי"ש אלא שסדר כזמירות הוא לרמז שמות
 כספירות כללי נפשי — נפש היא מלכות דילירכ —
 כללויה כי עוצ, הוא היסוד דילירכ הנקרא
 טוב — לא צוקי האיש ירלכ, כס כנ"ה ונכללו
 צהללויה כי טוב שהוא היסוד — הללו את כי
 נון השמים, הוא הת"ת הנקרא שמים — ישראל
 עם קרוב, הוא הגבורה שצו כח הדין מלשון
 המלמד ידי לקרב — וע"כ נכלל צמזמור הזכ
 ת"ת וגבורה יחד שרמזו צמזמור אחד, משא"כ
 צהיכלות כעביה נסדר כ"א צפ"ע — תכלתו
 צקבל חסידים הוא החסד — הללו אל צקדשו
 רמז לחכמה הנקראת קדש וע"כ נתקן ק"ק
 ככלול מכח"צ יחד גם נרמז ק"ק צתיבת קדשו
 ועיין צרמזים כנז' שכתובים צשכ"ו (ד"ח
 ע"צ) וכו"ע :

ס) שארקה כתוב צנהר שלום [דכ"ד סע"ד]
 ח"ל וע"כ צימני החול יורדים
 הכלים דפרזופים העליונים דל"ה לצ"ע לצרר
 צחינותיהם

מנשמות העביה היה ראוי לומר אל נקמות
 קודם הודו ולא עכשו שכבר עלתה העביה
 ליררכ :

גם מ"ש צהקדמת כי מלך יכוין להעלות הנ"ן
 שס עשר ילולוי אור שנסלו לעביה שצבררו
 עתה ע"י עברה כ"ע מהעביה צאל נקמות
 ועתה היו ע"כ ל"ל עליוחס עתה להיכן אס
 הוא לל"ה או לילירכ ?

תשובה כתוב צשכ"ו (ד"ו ע"א) ח"ל
 אל נקמות כונתינו עתה שעי
 תפילותינו להעלות כעולמות עד כל"ה ולקט
 כל ניצוה"ק שכתפזרו וכתפצרו צקלי דעולמות
 צי"ע ולהעלותה צל"ה ואלו הניליות נעשים
 ח"כ צחינת מ"ן למלכות צעת נפ"ה וכו'
 וניליות שצעביה חנים דוניה לאותם שצילירכ
 וצברירכה לפי שצעביה כקלי חזקית וגדולות
 ואין צנו כח להוליה הניליות מוס אלא צכח
 עשרה כ"ע ע"כ נמלא צצירור כנשמות צאל
 נקמות הוא ענין פרטי צפ"ע ואינו הלוי
 צעליות העביה כי הוא ילולוי כנשמות לצורך
 כזווג דנפ"ה שהוא דתמול שלבים דומה לניליות
 כנצברים מחדש צכ"פ מחיב מחיס עיין
 שכ"ו (ד"ה ע"ד) משא"כ עליות עשיה
 וכצירורים דהיכלות הוא דצחינת היום להמשך
 לכס מוחין דא"י ומשמע מ"ש צסידור שצאמירת
 אל נקמות יכוין לעורר גופין קדישין לצרר
 ולקט ולהפריד ילולוי נשמות שצתוקף כעביה
 וכצירור וככפרדה הוא צמקומן ועתה ע"י
 אצמירח כי מלך אז יכוין להעלות וממכ שכת
 ועתה חיו וחוזרים למלכות נראה שעליותם
 פיה לל"ה דאין שייך לומר עתה חיו אס לא
 יעלו לל"ה צסוד החיית כמתים, גם אין שייך
 לומר חזרו למלכותם אלא צעלותם לל"ה שאז
 נקראו מלכים כמקדם משא"כ צכוחס למטה
 מהל"ה לא נקראו כי מלך וכיע"ה מהמגיב נר"ו :

שאלה צסידור צזמירות לא צוקי
 האיש ירלכ כי לצרר נ"ה
 ולכיותה דוניה מלטרפוס עם היסוד וכ"כ צשכ"ו
 (ד"ח ע"ב) ח"ל וכה עתה חנחנו ציל"ה אשר
 שס תוקף הדין צסוד פן כדעת טורח ולכן אין
 אלו מציריך עת"ל א"י חננס נטפלו אל
 היסוד ורמזו עמו צפסוק לא צוקי האיש

החיותיהם שנשאלו צדי"ק ע"כ וכ"כ צדק כ"כ
 ע"כ צדקנות בקרבות וכתב גם כגם מוחין
 וכלים דמוהין דזו"ן יחדו גם הם לצד ועו"ש
 נפ"י נמלא יב שמו כגוים שורדים לצ"ע לצד או
 כלים דפרל"פי הא"י הנקראים צ"ע דא"י כי
 מוחין דזו"ן דתמוג שלשים בירדים צלוג ג'
 נסויי בצירוף ה"כ מ"ש צסודור צמזמר כלנו
 אג צקדשו צברר כלים האמלטיים הגי'ת ולהעלותם
 עם צירופי כלים היל"י נס"ו ופנומיות עשיה
 וילירה וצירופי סיבני לצנת הספיה יעלם
 השמים וגיגה ורלוק וזכות ואלהבה והיל"י
 עשיה וילירה נהיכל ק"ק דילירה יעו"ש מ"ש
 נצד הכלים דמלכים מוצן שמוירי צכלים
 דפרל"פי הא"י שירדו נצדד ש"ה צ"ע דא"י
 ונעלה אותם עם היליגויהם סנהקן ע"י המעשה
 ומ"ש פנימיות עשיה וילירה נראה דאירי
 צמוהין דזו"ן דתמוג שנכוס שירדו נצ"ע נצד
 אך מ"ש להעליה צירופי הסיכלות לא ביצתוי
 ענינים ואופה נצד שירדו הסיכלות לצ"ע ?
תשובה כתוב צסודור [דכ"צ ע"א]
 צבקדמת בקרבות יכוין כי
 הסיכלות הטולים בקרבות הם הכלים הילוניים
 דז"מ ע"כ ועיין צפתה ענינים [ד"ח ע"ב] ש"י
 דמ"ס נפל וז"ל כי הסיכלות הטולים בקרבות
 הם דכלים הילוניים דז"מ וכ"י צימני החוג
 יורדים הטולמות למטה לסויי צצירור וכל ז"ת
 דכל פרלוק מפרלופי הא"י יורדים לצ"ע כלים
 פנימיים לצריאה אמלטיים לילירה היל"י לעשיה
 וכה הטולים בקרבות ומירות ווולר יעו"ש צ'
 לפ"י מ"ש צסודור להעלות כלים הילוניים
 ואמלטיים וצירופי הסיכלות היא היא תני וכד
 מפרש שכלים דפרל"פי הא"י שירדו לצ"ע
 הם כלולים צ"י הסיכלות והכלים והסיכלות כולם
 נקראים היל"י דפרלופי הא"י וע"כ מכלים
 הכלים כלולים צהיכלות דהיל"י או דאמלטיים
 או דפנומיים עם חלק החילוניות דצ"ע דא"י
 שנתקנו ע"י המעשה ואפשר שהכלים הנ"ז ש"ה
 צ"ע דא"י הורדים צלוגה נצדד הם כלים
 דפרלופי הא"י שנתקנו צתמוג שלכוס והם
 הורדים לצד צימות החול ע"ד מוחין דזו"ן
 דתמוג שלשים שורדים צלוג ג' נצדד המוחין
 וכלים דמוחין וכנ"כ צנהר שלום [דכ"י ע"ד]

ש"י גם ע"י הנוהגין וכלים האמלטיים דמיוחין
 דזו"ן שירדו גם הם לצד ע"כ ועיין צנהר
 שנוס [דכ"י ע"א ד"ה וכל] ח"כ כמו בהמוהין
 דזו"ן דתמוג שלכוס יורדים הם והכלים
 ונהלקים לצ"ע מוחין יכליהם ההיל"י לעשיה
 מוחין וכניהם האמלטיים לילירה מוחין וכליהם
 הפנימיים לצריאה ועד"ז צ"ע דא"י ש"ה י"ק
 דה"פ הא"י יורדים לצ"ע נצדד עשרה כלים
 פנימיים צצריאה י"כ אמלטיים צצריאה י"כ
 היל"י צעשיה והכל נפרל"פי הא"י דתמוג
 שלכוס וכן דעת הרה"ח מהר"א מנצני זקוק"ל
 כו"ד צשערי רחמים כנד"מ שאלה נ"ד יעו"ש :

והר"ה צ"ה י"ז ס"ל שהצירורים
 שנצדדו מהדש ועלו לא"י עדיין
 לא נגמר תיקונם לאלי הצירורים מצויחם להם
 נקיפים צעלנו לשנה ואחר התפלה חוזקין
 נירד לצ"ע כתחתיים ואלו נקראים צ"ע
 דא"י וען שנצדדו מזי הסיכלות דכל עולם וציוס
 בני עולם צ"ע דא"י הנ"ז עם צירורים
 החדשים לא"י ואז צ"ע דא"י נגמר תיקונם
 ונשכו צחינת אל"י והצירורים החדשים נקראים
 צ"ע וסחזקין לירד לצ"ע נצדד וכעד"ז לעולם
 ומיחין דזו"ן דתמוג שלשים יורדין צלוג שליבי
 נסויי גם הם צצירור עכד"ק והיע"א

ענין קדושת יוצר

א) שאלה כתוב צסודור הרה"ש זיע"א
 צבקדמת קדושה דיוולר (דכ"ח
 ע"ב) וז"ל גם יכוין לכמשך מוחין דחז"ן או
 דכ"ה או דדתיי דחכמות להח"ן או לצג"ה
 או לדתיי דחכמות דנכ"י ודיעקו"ד העימודים
 צהיכל ק"ק דילירה ע"כ וקשה דכלא כי צסודור
 צהינת מא"ז וז"ל היא המלכות דצריאה צבה
 כלולים עשיה וילירה שעלחה מהיכל ק"ק
 דילירה אל הסיכל הזה יסיד דצריאה ע"כ
 ח"כ כצד עלחה המלכות שביא יעו"ר ליבד
 דצריאה צהינת צורא אח ככל ואינה עומדת
 צהיכל ק"ק דילירה וצוד קשה צבהקדמת
 הקדישה דיוולר צסמוך כי צחינת יהוה וכוין
 להעלות דתיי דנכ"י ודתיי דנוק' לדתיי דחגי'ת
 דצריאה וצחינת צבאות להעלות חז"ן צג"ה
 דנכ"י

בדרוש האמונה [דק"צ ואילך] ובספר "שומרי
אמונים" למבר"י אינגאס ז"ל [יזכור ב' אלה
כ"ז] וכי"א, מהמגיב נר"ו :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [ד"ג ע"ג]
וז"ל בשמים ממעל לפי

שאר הפנימי הוא מעולה לתתה וכנגד אור
המקור בן כל כללות הנו"א חמר ועל הארץ
מתחת לפי שהוא מלמטה למעלה ע"כ וכ"כ
בסידור ומושב יקרו י"ם חילוניים דמקופים
בשמים י"ם אמלטיים דמקופים ממעל י"ם
פנימיים דמקופים יעו"ש וכ"כ בחינות בשמים
ממעל רמז להו"פ המתחיל מלמעלה ועל
הארץ מתחת רמז להו"מ המתחיל מלמטה
ע"כ וז"ל היכן מלינו כפרש כזה דכלא גם
צאו"פ לעולם נכנס תהלה פרנאף הטיבור שהוא
כלים חילוניים והה"כ פרנאף דיניקה שהוא כלים
אמלטיים והה"כ פרנאף גדולה דמותן שהוא
כלים פנימיים והוא מלמטה למעלה כדרך
המבנה פרנאפי המקופים וכי"א :

תשובה טיון צ"ה בער נ"ג פ"א ונשם
צארכ שסדר מטמא ח"פ הוא כך

לפנים מהכל הב"ד ועליו הג"ת ועליו נה"ו
ובהל"י עומדים החורי נה"ו פניכם לאר"פ
ואחוריהם לאוכ"מ וסדר המקופים הוא להפך
המקור נה"ו כמוך לאר"פ דנה"ו והה"כ עליו
מקור דחג"ת ועליו מקור דחצ"ד נמלא בסדר
הפנימיים הוא מעלה לתתה ועליכם המקופים
מתחיל לעולה מהר"ג שד"כ יל"ו :

א"ה טיון בתו"ה [דע"ד ע"צ] וז"ל לכאורה
שנתיכם מתחילין ממטה למעלה

שבמקופים נמשך החילון תהלה שהוא נפש
והה"כ אמלטי והה"כ פנימי וכן הוא צאו"פ
וכו' אפשר שמי"ם ח"פ מתחיל מעלה לתתה
שנכנס בכלי הפנימי ומשם נדחה לאמלטי ומשם
לכלי החילון משא"כ צאו"מ שהוא מתתה לעולה
שנכנס כנפש בחילון תהלה והה"כ הרוח באמלטי
והה"כ כנשמה בכלי פנימי וכו' עכ"ד וכי"א :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [דמ"ט ע"ג]
וז"ל כמו שדי עולמות חז"ע

עולים למעלה בסדר המדרגות מהתחלת קרצנות
של שחר עד הפלת י"ה, כמו כן אחר הפלת י"ה
חזרין די עולמות חז"ע לירד במקומם בסדר

המדרגות זא"ז וכו' ואחר עליו לשבח אז יורדין
ג' עולמות למקומם עם השפע הראוי להם
שקבלוהו בהיותם צל"י ע"כ וכ"כ לקמן
צהכ"ו [ד"ג ע"א] יעו"ש ז"ל מהו בחינת
העולמות האלו שהזכירם לירד לחז"ע כי בסדר
התפלה שמעלים חז"ע לאל"ה הם חז"ע דאל"ה
דהתול שלום בירדו צל"ל ג' לטויע צצירורים
ועולים מעולם לעולם לגמרי עד שכללו כולם צל"י
ח"כ אח"כ חז"ע אלו שאחר עליו לשבח יורדים,
ועוד מה הוא בחינת השפע שירד ממכם
שקבלוהו בהיותם צל"י היע"א :

תשובה אחר שנעשה כזווג דכ"ד שעות
בנפ"א נמשך שפע ואורות מהולד

הנולד לחז"ע בהיותם עומדים צגזול האל"ה
בקדושה וצ"ל לזיון נמשך שפע הנשמות לבריאה
דחז"ע, בהיותם עדיין צגזול האל"ה בתפלה
לדוד נמשך שפע הרוחות ללידה דחז"ע בהיותם
צל"י בקוה אל כ"י נמשך שפע הנפשות לעשיה
דחז"ע בהיותם צל"י וכמ"ס בסידור כרש"ש
זע"א ואחר עליו לשבח אז יורדין ג' עולמות
חז"ע הנו"א למקומם עם השפע הראוי להם
שקבלוהו כזר בהיותם צל"י וכמ"ס צהכ"ו

[דמ"ט ע"ג] יעו"ש וכ"כ צהכ"ק עלו נכר
[אות ל"צ ד"ט ע"א] וז"ל ונמלא לפי"ז דהעולמות
שעלו צדי הלקי התפלה הם מה שירדים אח"כ
אחר עליו לשבח והם חז"ע דאל"ה עכ"ד ולפי"ז

נראה שצל"ל ג' יורדים חז"ע דאל"ה לחז"ע
בהתחונים לצרר והה"כ צדי הלקי התפלה
עולים עד האל"ה ומקבלים אורות ושפע מהזווג
הכולל ואחר עליו לשבח יורדים למקומם שהוא
מקום חז"ע עד השבח שאז עולים כולם עד
גזול אל"ה דאל"ה וקונים מדרגת ה"כ שזכו תיקונם
האמיתי וכי"א, מהמגיב נר"ו :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [ד"ג ע"ג] וז"ל
מתוכו ואנחנו משתחווים

ואילך יורד אוכ"מ בכל העולמות ואז מתגרשים
בקל"ה ואחר גמר עליו לשבח יורדין כל העולמות
למקומם כראשון כי כבר חנים יראים עתה
מהקל"ה שכבר נתצטלו ע"כ וכ"כ בסידור בחינת
ואנחנו משתחווים ישתחוכ ויכוין לצטל בקל"ה
ע"י שיכוין להמשיך חו"מ לכל העולמות באופן
זה ע"כ [א] ז"ל לאח"כ בחינת חז"ע אנחנו
ממשיכין

בדרוש האמונה [דק"צ ואילך] ובספר "שומר
אמונים" למבר"י אינגאס ז"ל [יזכור ב' אות
כ"ז] וכי"א, מהמגיב נר"ו :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [ד"ג ע"ג]
וז"ל בשמים ממעל לפי

שאר הפנימי הוא המעלה לתתה וכנגד אור
המקור בן כל כללות בני אדם ועל הארץ
מתחת לפי שהוא מלמטה למעלה ע"כ וכ"כ
בסידור ומושב יקרו י"ם חילוניים דמקופים
בשמים י"ם אמלטיים דמקופים ממעל י"ם
פנימיים דמקופים יעו"ש וכ"כ בחזות בשמים
ממעל רמז להו"פ המתהיל מלמעלה ועל
הארץ מתחת רמז להו"מ המתהיל מלמטה
ע"כ וז"ל היכן מלינו כפרש כזה דכלא גם
צאו"פ לעולם נכנס תהלה פרנאף הטיבור שהוא
כלים חילוניים והה"כ פרנאף דיניקה שהוא כלים
אמלטיים והה"כ פרנאף גדולה דמותן שהוא
כלים פנימיים והוא מלמטה למעלה כדרך
המבנה פרנאפי המקופים וכי"א :

תשובה טיון צ"ה בער נ"ג פ"א ונכנס
בארץ שסדר מעמד א"י"פ הוא כך

לפנים מהכל הב"ד ועליו הג"ת ועליו נב"ו
ובהקל"י עומדים החורי נב"ו פניכם לאר"פ
ואחוריהם לאוכ"מ וסדר המקופים הוא להפך
המקור נב"ו כמוך לאר"פ נב"ו והה"כ עליו
מקור דג"ת ועליו מקור דהצ"ד נמלא בסדר
הפנימיים הוא מעלה לתתה ועליכם המקופים
מתתה לעילא, מהר"ג שד"כ יל"ו :

א"ה טיון בתו"ה [דע"ד ע"ג] וז"ל לכאורה
שנכנס מתחילין ממטה למעלה

שבמקופים נמשך החילון תהלה שהוא נפש
ואה"כ אמלטי והה"כ פנימי וכן הוא צאו"פ
וכו' אפשר שמי"ש אר"פ מתהיל מעילא לתתה
שנכנס בכלי הפנימי ומשם נדחה לאמלטי ומשם
לכלי החילון משא"כ צאו"מ שהוא מתתה לעילא
שנכנס כנפש בחילון תהלה והה"כ כרוח באמלטי
ואה"כ כנשמה בכלי פנימי וכו' עכ"ד וכי"א :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [דמ"ט ע"ג]
וז"ל כמו שדי עולמות חזי"ע

עולים למעלה בסדר המדרגות מהתחת קרבוות
של שחר עד השפת י"ה, כמו כן אחר השפת י"ה
חזרין די עולמות חזי"ע לירד במקומם בסדר

המדרגות זא"ז וכו' ואחר עלינו לשבח אז יורדין
ג' עולמות למקומם עם השפע הראוי להם
שקבלוהו ביותם צל"י ע"כ וכ"כ לקמן
צהכ"ו [ד"ג ע"א] יעו"ש ז"ל מהו בחינת
העולמות האלו שהזרים לירד לבי"ע כי בסדר
התפלה שמעלים צי"ע לאל"י הם צי"ע דאל"י
התמול שלום בירדו צל"ל ג' לטו"ע צצירורים
ועולים מעולם לעולם לגמרי עד שכללו כולם צל"י
א"כ אח"כ צי"ע אלו שאחר עלינו לשבח יורדים,
ועוד מה הוא בחינת השפע שירד ממכם
שקבלוהו ביותם צל"י כי"א :

תשובה אחר שנעשה כזווג דכ"ד שעות
נב"א נמשך שפע ואורות מהולד

הנולד לבי"ע ביותם עומדים צגזול האל"י
בקדושה וצ"ל לזיון נמשך שפע הנשמות לבריאה
דחזי"ע, ביותם עדיין צגזול האל"י בתפלה
לדוד נמשך שפע הרוחות ללידה דחזי"ע ביותם
צל"י בקוה אל כי נמשך שפע הנפשות לעשיה
דחזי"ע ביותם צל"י וכמ"ש בסידור כרש"ש
זע"א ואחר עלינו לשבח אז יורדין ג' עולמות
צי"ע בני למקומם עם השפע הראוי להם
שקבלוהו כזר ביותם צל"י וכמ"ש צהכ"ו
[דמ"ט ע"ג] יעו"ש וכ"כ צהכ"ק עליו נכר
[אות ל"צ ד"ט ע"א] וז"ל ונמלא לפי"ז דהעולמות
שעלו צדי הלקי התפלה הם מה שירדים אח"כ
אחר עלינו לשבח והם צי"ע דאל"י עכ"ד ולפי"ז
נראה שצל"ל ג' יורדים צי"ע דאל"י לבי"ע
ההתחונים לצרר והה"כ צדי הלקי התפלה
עולים עד האל"י ומקבלים אורות ושפע מהזווג
הכולל ואחר עלינו לשבח יורדים למקומם שהוא
מקום צי"ע עד השבת שאז עולים כולם עד
גזול אל"י דאל"י וקונים מדרגת הים שזכו תיקונם
האמיתי וכי"א, מהמגיב נר"ו :

קצו) שאלה כתיב צהכ"ו [ד"ג ע"ג] וז"ל
מתחת ואנחנו משתחווים

ואילך יורד אוכ"מ בכל העולמות ואז מתגרשים
בקל"י ואחר גמר עלינו לשבח יורדין כל העולמות
למקומם כראשון כי כבר אינם יראים עתה
מהקל"י שכבר נתצטלו ע"כ וכ"כ בסידור בחינת

ואנחנו משתחווים ישתחוכ ויכוין לבטל הקל"י
ע"י שיכוין להמשיך אר"מ לכל העולמות באופן

זה ע"כ [א] ז"ל לאח"כ בחינת צי"ע אנחנו
ממשיכין

דז״ן דאלי דוקא לפי שלא נתבאר בשער בשמות אלא כלים ומקופים דז״ן דוקא ועיין בע״ה שמר השמות פ״א ועוד שיקר כונתו

הוא בז״ן ועיין לעיל בשאלה קכ״ח ועוד כיון שא״פ שהוא שפע ואורות מכולד כנוול נמשך לכל ז״ע דאלי וכמ״ש בסידור בעד״ז המקופים ועיין בספר זמרת הארץ הוצא צאנז ליעקב (דק״צ ע״א שאלה ד) שׁו בעלינו לשבח ממשיכין מקופים לעולמות ולז״ן יע״ש :

ועד השלשה לפי הגרסה נשכח״ו הו״ו שהפנימי והמקיף ממקום אחד נמשכו

לז״ע דאלי הו״ו אלא שהמקיף זה באהרונה לפי שהוא מעולה ושפע הפנימי כבר נתבאר שהוא מאורות הזוג הכולל דנפ״א ממנו נמשך לכללות ז״ע דאלי ובעד״ז במקופים דעלינו לשבח המשכתם הוא מאורות השפע דזוג הכולל דנפ״א לז״ן הפרטים דאלי ולכללות ז״ע

דאלי שאם הוא מפרלופים העליונים דא״ח או דא״ח כיה לריך שכוין לזוגם ואח״כ להמשיך מהם המקופים כמו שמלינו בתיבת אצותינו שמזוגים א״ח להמשיך המקופים דפנימיות דהילוניות ולטולם א״ח להמשיך פנימים או מקופים אלא ע״י זוג וכעת לא השמיטנו הרב בעלינו לשבח לכוין בזוג אלא שיהם המקופים ^{אוצר החכמה} לצחינת השפע הפנימים והיע״א :

אר״ש ארבע מפורשת בשכ״ו (ד״ג ע״ב) וז״ל בתחלה אנו לריבין לספר בשבחו

יתברך וצגנות הקלי וע״כ יהיה נחלב כח הקלי ונכניעים ואח״כ לריך לכוין וכו׳ שיורד אור״מ של ג׳ עולמות ז״ע וגם ע״כ מתבטלת אחיזת החילונים ואחר גמר ג׳ כונות אלו אז יורדין ג׳ עולמות ז״ע למקומם ע״כ מבואר שהמשכת המקופים היא לז״ע דאלי צחינתם עדיין בגבול האלי וע״י המשכות הו״ו מגרשין ומכניעים הקלי ואחר עלינו לשבח יורדים ז״ע דאלי מאליהם למקומם למטה וז״ש :

ואת החמישים מעיקרא מליאות הקלי הוא רק צז״ע ולא כנגד האלי שעליו נאמר לא יגורך רע וכל הקלי שכנגד ז״ע ואף גם הקלי שתחת העשיה שהוא מדור הקלי והיא רע גמור כונתו להכניעם ולצטל אחיזתם וכמ״ש בשכ״ו ובסידור יע״ש וא״כ לכל הקלי אנו

ממשיכין המקופים אם כוח לז״ע התחתונים או לז״ע דאלי שמפשוט שהכ״ו מוכן שהוא לז״ע דאלי [ב] ל״ל ההמשכה היא לכללות ז״ע או רק לז״ן לפי שצסידור מלוויר כלים דמקופים דז״ן דאלי ולא עוד [ג] ל״ל מאיפה ממשיכין צחינת המקופים הו״ו [ד] ל״ל בשמגרשים הקלי מז״ע אם הוא בזמן שעדיין ז״ע בגבול האלי או אחר שיורדין לז״ע התחתונים אז מתגרשים הקלי [ה] ל״ל איזה צחינת קלי מגרשים לז״ע דאלי או לז״ע התחתונים או דשניהם היע״א :

תשובה על ראשון, כתוב בשכ״ו [ד״ג ע״א] וז״ל אחר שקבלו ג׳ עולמות ז״ע צחינת אר״פ שלהם, הנה עתה מקבלים אור״מ שלהם ע״כ מבואר מזה שאותם ז״ע שקבלו שפע פנימי מהולד הכולד כנז׳ בשכ״ו [דמ״ט ע״ב] הם עלמם ממשיכין להם עתה אור״מ וא״כ כבר נודע שז״ע דאלי דתמול שלשום הם המקבלים שפע אר״פ מהולד הכולד כשהם כלולים בגבול עולם האלי וכן משמע

משכ״ו ועיין צנהר שלום [ד״ז ט״ד] יע״ש ומש״ש שהוא דיוס הקודם ר״ל דתמול שלשום שהרי כ״ו צסידור שהוא שפע מהזוג דנפ״א וע״ש צסדר הורדת השפע שהוא לז״ע דאלי צחינתם באלי וכו״כ להדיא צספר ״עלי נכר״ [אות ל״ב ד״ט ע״א] וז״ל נמצא לפי״ז שהעולמות שעלו צד חלקי התפלה הם מה שיורדין אח״כ אחר עלינו לשבח והם ז״ע דאלי וגם להם אנתנו ממשיכין אורות וכלים המקופים דעלינו לשבח טכדי״ק נמצא דצחינת ז״ע הורדים אחר עלינו לשבח הם ז״ע דאלי דתמול שלשום שירדו צלילה לזרר וגם להם היא המשכת המקופים שממשיכין בעלינו לשבח אלא שאחר שקבלו שפע דפנימי ומקיפין אח״כ יורדים למקומם לז״ע ונוסנים מהשפע הו״ו טרף זמזון לז״ע וכמ״ש בשכ״ו ועיין לעיל בשאלה ב׳ ואכמ״ל וא״ש היצ״א :

ועל ידו השני נראה שהמשכה לכל הז״ע דאלי וכדמשמע משכ״ו וכבר מבואר כן בסידור שׁו בתיבת ואנתנו משתתמים ישתחוב ויכוין לצטל הקלי ע״י שיכוין להמשיך אר״מ לכל העולמות ע״כ ומ״ש צסידור מקופים

אם מכוונים לכבושם ולנטל אחזתם כדי שלא יהיה נהם שום אחיזה בשורדים צ"ע דא"ל ^{ואמר וחיבבתי} למטה וכיטי"ה. מהמגיב יהשלי"ה :

כונות תפלת מנחה

קצת) **שאלה** כהוב בשכ"ו (ד"ט ע"ג) וז"ל חבל זה הזוג דמנחה חט"פ שהוא חב"ה כנה הוא מטולה עד מהד ואינו כשאר הזוגים דאצ"ה ולכן לריך צו נפילת אפיס. ובענין הוא שעתה עולה המלכות חב"ה שיטור קומתו ממש ע"כ ל"ל מה ענין זוג חב"ה כנ"ו דמנחה אם הוא כמו כל זוג חב"ה דעלמא שפירש כרצ בע"ה סוף שער העקודים. ובע"ה ט"ל פ"א שאינו כפשוטו אלא שעולים להיק או"ה והוזרין פצ"פ אלא שאם היו במקומם ישארו חב"ה ע"ש או נאמר שזוג דמנחה נשתנה למעלותה שזוג במקומם ואם כך הוא למה קוראו חב"ה?

תשובה מ"ש דמנחה זוג חב"ה נראה שהוא למטה חבל לפי שדמנחה הוא תיקון כלים אמלעיים שם מכלל הריק שנקראים חב"ה לכן נקרא חב"ה ומדוקדק בן ממש ואינו כשאר הזוגים דאצ"ה ר"ל דעלמא חב"ה שלא במקומם וכאן הזוג הוא למטה במקומם וכן ראיתי שפירש בספר עלי נכר אות מ"צ [ד"צ ע"ה] וז"ל דמנחה שיהא חב"ה שוב שוב עמו ככונה דמנחה כל הכמשכות והזוגים היא בכלים האמלעיים שם בחינת הג"ת שם תהלת שרלוף הה"ה לריך נפ"ה שזה זוג המטולה דאצ"ה וכו' ורחל זו שזוג חב"ה שוב שוב דמנחה ולכן לריך לה נפ"ה היא הכוללת דכ"ד שעות דכלים אמלעיים דומיא דנפ"ה דשחרית דכלים הפנימים וז"ש צ"ש וכו' עכד"ק וחיטי"ה :

ה) **שאלה** כהוב בשכ"ו (ד"ט ע"ד) וז"ל בענין זוג זרין שאין זוגם שוים בכל הזמנים וגם כמה מיני זוגים יש בו אם בחינת ישראל ורחל (בשבת) ואם זוג ישראל ולאח (דמנחה) ואם זוג יעקב ורחל (בשחרית) ואם זוג יעקב ולאח (בערבית)

יפוש"צ ושם ציאר דזוג ישראל ולאח הוא דמנחה ול"ל מה ענין זוג ישראל ולאח דמנחה דחול אם הוא דריק דמ"ה ודצ"ן שם זרין כגדולים אלו אין זוגם אלא בשבת וכמ"ש דבגדת השמים צע"ה שער העקודים פ"צ יט"ש וחיטי"ה :

תשובה זוג ישראל ולאח הוא דמנחה שכ"ה שהוא ריק ד"מה ודצ"ן מזדווג עם לאח שיהא מלכות דאימא ומ"ש דבגדת השמים שזוג זרין כגדולים הכוללים הוא בשבת כונתו על זוג ישראל ורחל כשמקבלים מוחין דפרלוף הכמה בשבת אז יהיה זוגם. חבל ישראל ולאח דפרלוף צינה מזדווגים דמנחה דימות החול. מהכ"ג שד"ה נר"ו :

דא) **שאלה** כהוב בשכ"ו [ד"ט ע"ג] וז"ל הזוג דמנחה חט"פ שהוא חב"ה הוא מטולה עד מהד ואינו כשאר הזוגים דאצ"ה ולכן לריך צו נפ"ה ובענין שעתה עולה המלכות חב"ה שיטור קומתו ממש ע"כ ל"ל מי היא זאת המלכות העולה חב"ה כשיטור קומתו בלזה לריך נפ"ה ועוד ל"ל אחי פרלופים המזדווגים דמנחה ונקרא זוג חב"ה ובעכ"ו דדו"ש השינויים [דכ"ט ע"ד] כי דמנחה הוא זוג ישראל ולאח ורחל נגדלת בכל קומת ישראל ועומדת עמו חב"ה יט"ש ח"כ למה נקרא זוג חב"ה כיון שהוא זוג ישראל ולאח מהחזה ולמעלה פצ"פ ?

תשובה עיין בנהר שלום (ד"ז ע"ד) ד"ה ^{אח"ח"ג 1234567} וז"ל חבל דמנחה אינם אלא דכלי האמלעי ואפשר שזוג ישראל ולאח דמנחה הם דכלי הפנימי מלבד יעקב ורחל דכלי האמלעי וכו' ורחל הנגדלת בכל אחי דז"ה דמנחה היא הנוקי הכוללת הנתקנת בכמשך כל ככ"ד שעות שנסירתה צלילה עכד"ק לפ"ז מ"ש זוג דמנחה חט"פ שהוא חב"ה מטילה מהד מיירי דזוג ישראל ולאח דכלים פנימים וחט"פ שם פצ"פ קראם חב"ה יען דרחל נגדלת בכל אורך צאה' שלו חב' הזוג הוא דנפ"ה דמנחה. וזוג יט"ר כנעשה צע"ה דמנחה הוא זוג פרטי דכלים אמלעיים שמזדווגים יט"ר הפרטים חבל רחל הכוללת היא חב"ה בכל קומת ז"ה שכבר נשלם תיקונה ועבר

ד"ה גם לכל אחת מעשר ספירות דנוק' דו"א יש ג' מקיפים וכו'. נ"ב, ר"ל שהמקיף הזה הוא עצמות האור המקיף הישר שהוא יחידה שהוא נשמת הג' מקיפים שהם הלבושים והוא הו"ה אחת בלי ניקוד כנוצר לעיל סוף פרק ד'. וכן מה שכתב קודם זה בעשר ספירות שיש מקיף אחד לכל הג' מקיפים דכל ספירה, הוא האור של היחידה שהוא ט' אה"ה מנוקדות בניקוד הידוע הנזכר בסוף פרק ג' שהם נשמת המקיפים שהם הלבושים ומתחלקים בנרנח, ועיין בגליון מ"ש שם מו"ר השד"ה יצ"ו. (מע"ח הראמ"ע). ועיין שער ההקדמות דף נ"א ע"ג ד"ה פרטים אחרים וכו'. (מע"ח השד"ה).

[ק' ע"ג] גם דע שבכל י' הויו"ת המנוקדות בפתח וקמץ וכו' יש בכל אות ואות אור אחד המקיף עליהם. נ"ב, עיין מ"ש הרב אליהו משען ז"ל [בשפ"א הנד"מ עמוד ר"ה], ובסוף דבריו הקשה דז"ל: אלא שצ"ל למה בכוונת

עלינו לשבח בסידור שסידר מוהרש"ש זיע"א להמשיך כלים המקיפים של ז"א ושל נוק', ולא סידר עמהם גם הנרנח"י שלהם שהם האה"ה המנוקדות וכו' וצ"ע, עכ"ל ק"י. נלע"ד הטעם שזה המשכת אור המקיף לא לזו"ן דאצילות, שאור המקיף לזו"ן דאצילות אינו נמשך על ידינו כי אם ממילא. וזה הכוונה של עלינו לשבח הוא להמשיך או"מ לבי"ע [דאצילות] שעומדים בגבול האצילות, לאחר

שקבלו אור פנימי בקדושת וכו' לציון ובקוה אל ה', והם צריכים לירד אחר עלינו לשבח ליתן טרף לביתם שהם ב"ע התחתונים, וכדי שלא יתאחוזו בהם הקל"י כשיורדים לבי"ע התחתונים לכן אנחנו ממשיכים להם בעלינו לשבח אור מהלבושים של זו"ן אשר הוא מכהה עיניהם של הקל"י, ובוזה לא יוכלו להתאחוז בהם בירידתם למטה. ולכן לא כתב מו"ר הרש"ש זלה"ה בכוונת עלינו לשבח שמות של הנרנח"י המקיפים שהם שמות אה"ה בניקוד קמץ פתח וכו' שהוא נשמת המקיפין, כי כל זה הכוונה [של עלינו לשבח] הוא כדי שלא יתאחוזו הקל"י בבי"ע דאצילות בירידתם למטה לבי"ע התחתונים, ולזה די כמה שאנחנו ממשיכים להם לבי"ע דאצילות הג"ל מהלבושים של זו"ן כדי שלא יתאחוזו בהם הקל"י, שהלבושים עצמן מכהין עיניהם של הקל"י שעומדים פניהם לכלים הפנימיים, ואחוריהם ללבושים, שהם כלים של אור המקיף, לפי שאם היו פניהם כנגד הכלים של אור המקיף היו מכהין עיניהם. ועיין בשער הכוונות בדרוש עלינו לשבח דף נו"ן ע"א, ועיין עץ חיים שער מ"ב פ"ג. ומ"ש שם שאם היו פניהם כנגד אור המקיף, ר"ל ללבושים שהם כלים של אור המקיף, ובוזה מתיישב הצ"ע של הרב שפת אמת ז"ל. מוהר"ר שד"ה זלה"ה ק"ה. (כנסיה לשם שמים שבסוף ספר ענ"ה אות א').

בהגוב"י אות א'. נ"ב, בכללים שעשה

קד. א"ה ימ"ה יצ"ו: וכואת חמה הרשבים זלה"ה בספרו שמן ששון על שער מ"ד פ"ג אות ג', וכן חמה בספר אמת מארץ הנד"מ (דף י"ח ע"ב), ע"ש.

קה. א"ה ימ"ה יצ"ו: נראה שרצונו לפרש וליישב, שלעולם בחינת אור המקיף דזו"ן דאצילות דאצילות נמשך ממילא שלא על ידינו, שלכן אין אנו מכוונים בהמשכתו בק"ש ובעמידה, על דרך שאנו מכוונים בהמשכת הצלם הפנימי, ולאחר שכבר נמשך מעצמו, אז בעלינו לשבח אנו ממשיכים הארה מהכלים דצלם המקיף דזו"ן דאצילות [דאצילות] הארה לבי"ע [דאצילות] טרם שירדו כדי שלא ישלטו בהם הקל"י. ולכן הכוונה בעלינו לשבח בבחינת אור המסיפים הנמשיכים לבי"ע הוא בשמות הכלים המסיפים דזו"ן דאצילות, שמהם

מ"ש כזוהר בתיקונים תיקון ח"י שתפלין דר"ת הם דבינה, ולפי מוהרש"ש שכתב שר"ת חכמות דשניהם אם כן חכמות דשניהם שהם נקראים אבא יהיו תפלין לבינות של שניהם שנקראים אימא עלמא דאתי ק"י. (מע"ח השד"ה).

ד"ה והוא כחי' נשמות המקיפין וכו'. נ"ב, צ"ע כי לעיל אמר [דנשמת] המקיפים יה"ו במילוי [יודי"ן], נה"ר. (מע"ח השד"ה).

ד"ה כל אחד מעשר ספירות חוץ מכתר וכו'. נ"ב, עיין פרק א' משער זה ד"ה בספר כת"י. (מע"ח השד"ה).

[ק"א ע"ג] ד"ה הוא שם מ"ה כזה וכו' העולה ק"ל וכו'. נ"ב, עיין לעיל פרק ד' שמנה ג' כלים החיצון ק"ל אמצעי קד"ם [ופנימי] ב"ן, ועיין עולת תמיד דף כ"ו, ובשער ההקדמות [דף נ"א ע"ג] כתב וז"ל: באחור [הוא] הוי"ה פשוט בריבוע [שעולה ע"ב] אשר במילואה עולה [ק"ל] וכן מצאתי בס"י ק"י, ועיין שער הכוונות בכוונות הקדושה פרק ב', [ובשער] חיצוניות ופנימיות [פרק ח'], ובדרוש [הדעת] בנהר שלום [דף ל"ד ע"ב] [בנד"מ דף מ"ג ע"א]. (מע"ח השד"ה).

ד"ה ובשבת החיצון שם ס"ג וכו'. נ"ב, עיין שער ההקדמות (דף מ"ב ע"ד) [בנד"מ דף נ"א ע"ד].

ד"ה החסד שבו שם אלוה וכו'. נ"ב, עיין שער ההקדמות (דף מ"א ע"ד) [בנד"מ דף נ' ע"ג] שכתב שכלי האמצעי דחסד שהוא אלו"ה שהביא מזוהר הקדוש פרשת משפטים דף צ"ו ע"ב שלבוש הנשמה הוא מכלי אמצעי דחסד שהוא אלו"ה, וז"ל: וחתים לה בחד גושפנקא דלבוש יקר דיליה ומאן איהו שמא קדישא דאקרי אלו"ה וכו', הרי שם אלו"ה הוא לבוש הנשמה של ז"א. (מע"ח הראמ"ע).

[ק' ע"ד] ד"ה ונעשים אלף ותצ"ט וכו'. נ"ב, עיין בכללים של מוהרר"ו זיע"א הנדפסים בסוף הספר דף קי"ח כלל ט"ו. (מע"ח השד"ה).

פרק ז

[ק"א ע"א] ד"ה שהם ק"ל קד"ם וכו'. נ"ב, עיין נהר שלום (דף ל"ד ע"ב) [בנד"מ דף מ"ג ע"ב] בדרוש קטן בענין הדעת של רחל בימי החול. (מע"ח השד"ה).

[ק"א ע"ב] ד"ה לכן אבא וברתא ואמא עם ברא וכו'. נ"ב, עיין שער הכוונות דף י' ע"ד. (מע"ח השד"ה).

ד"ה סוד תפלין דעלמא דאתי וכו'. נ"ב, ופירוש עלמא דאתי שאבא נעשה כחינת תפלין לאימא שהיא עלמא דאתי, ובוה יוכן

בעצמם נמשך הארה לבי"ע. וממילא מיושב למה אין מכוונים בשמות אהי"ה המנוקדות שהם הנרנח"י ומקיפים, כי אין זה אור מקיף הנמשך לבי"ע, אלא הארה הנמשך מהכלים המקיפים דזו"ן ראצילות, זהו תורף תירוצו של הרכ שד"ה ז"ל. וכבר הארכתי בסוגיא זו במאמר בפני עצמו, ראה קובץ חורני מקבציאל גליון י"ג בחלק הכן בחכמה, ואכמ"ל.

ק. ראה לקמן בחלק שעה"כ על דף י' ע"ד ד"ה להקדים שם ב"ן וכו'.
קז. ראה בהגוב"י כאן באות ב', וראה בספר אוצרות חיים הנד"מ על ידינו (סוף עמוד קמ"ט).

הוהי יוד יוד יוד הוה הא הי וו ואו ויו הוה הא הי הי
אאא ללל אישדהדנוייה עבד ב'.

ע"כ וה"ח לדעת דיעקב ומסס ליסודו. ה"ג לדעת דרחל ומסס ליסודה.

יוד הי ויו הי ה"ח יְהוָה ה"ג יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ולזווג ליעו"ר צסוד נ"ר ולהמשיך מיסוד דיעקב ליסוד דרחל ע"כ וה"ח).

כחריס איהיהיוהה דיעו"ר
חצ"ד אילההויהם דיעקב ורחל
ז"ס אידהנויה דיעו"ר

נפשי אשא אלהי ר"ס גי' יוד הוה וו הוה. אלהי גי' מ"ו
יכוין להעלות נפש דנפשו עם חלקי הנפשות שצעשייה לקשרם עם מ"ה יוד

הא ואו הא בכ' במחתי אל' אבושה ר"ת עם המו' הנו'

גי' יוד הוה וו הוה יכוין להעלות נפשו דרוחו עם חלקי נפשות הרוחות
שבילירה שהוא מ"ה ולקשר מ"ה וצ"ן עם ס"ג שבצריאה.

יוד הא ואו הא יוד הוה וו הוה יוד הי ואו הי

אל' יעלצו אויבי לי' ר"ת עם סיבת לי גי' יוד הוה וו הוה
יכוין להעלות נפש דנשמתו עם חלקי נפשות נשמתו שבצריאה ס"ג ולקשר ס"ג

ומ"ה וצ"ן יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הוה וו הוה

עם נוק' דאלי' וג' צ"ן אלו שבר"ת הנו' הם המ"ן עלמס (א) והס ה"ג שנתמתקו.
ויכוין להמשיך ג' צ"ן מהז"ח אל הנוק' והס סוד נר"ן הרמוזים לקמן.

גם כל קויד לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם :

דרכיך יהוה יאהדונהי הודיעני אורחותיך למדני:

הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי

חומך

(א) ועיין צ"ש הכוונות דמ"ז ע"ד וז"ל ואח"כ צביאה צ' נותן לה המ"ן
עלמן שהס ג' גבורות האחרות שנמתקו ביסוד דז"ח ע"י ג' חסדים עכ"ל ול"ל
כי איך נמשכים ג' גבורות מהז"ח דפרטים שנמתקו בקונה הכל לזווג הכוללים
דכ"ד שעות שהרי הזווג דנפ"ח הוא זווג דכ"ד שעות ולא כן זווג של ש"ש הוא
זווג פרטים ול"ע והיע"א
יאה

סידור תפלה להרש"ש

(א) 'אותך קויתני כל היום ר"ס גי' קכ"ו והוא ריבוע אדני שבמל'
 א אד אדנ אדני ויכוין להמשיך לאחוריים הנו' ג' מ"ב דעס"מ שסס גי'
 קכ"ו. יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד
 ויו הי יוד. יהוה יוד הי ואו הי יוד ויו דלת הי יוד
 ואו אלף ואו הי יוד. יהוה יוד הא הא ואו הא
 יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף.

זכור רחמיק יהוה יאהדונהי וחסדיה כי מעולם
 המה : חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדה זכור
 לי אתה למען טובה יהוה יאהדונהי : טוב וישר
 יהוה יאהדונהי על כן יורה חטאים בדרך : ידרך
 ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות
 יהוה יאהדונהי חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו :
 למען שמה יהוה יאהדונהי וסלחת לעוני כי רב

הוא : (ב) 'מי זה האיש ר"ס גי' ז"ן. והוא ז"ן דרוח יוד הה

וו הה ירא יהוה יאהדונהי יורנו בדרך יבחר :
 ר"ס מ"ב דמ"ה יהוה יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף
 ואו הא אלף ושניהם גי' מג"ן ע"ה אל אל אל כמספר מילוי
 ריבוע דס"ג יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי מי זה

האיש ס"ת גי' שט"ו ז"פ אדס שהס ז"מ דז"ח שנתבטלו ויכוין למתקם
 ולתקנס ולהעלותם ע"י עסמ"ב יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה העולים כמספר ס"ת ירא ה'
 יורנו בדרך יבחר. מי זה גי' ס"ב ז"פ אל אל כמספר יוד הי וו הי
 ויכוין להמשיכם להמתיק שט"ו כמס' האיש שמספרה שט"ו ע"ה לרמוז שהיא
 נכללת בז"א. ירא גי' אלף למד יהוה ירא יהוה גי' רל"ז
 כמס' עסמ"ב וד' כוללים וכולל כולס שט"ה עולים גי' רחל והכונה להמשיך ד'
 שמות לנוק'. יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא
 יוד הה וו הה

יורנו
 (א) עיין צב' רוה"ק דע"ה ע"ב יחוד כ"ז : (ב) מכאן ע"ס הנפ"א עיין
 צב' רוה"ק דס"ב ע"א יחוד ח"י מזואל כ"ז :

יורנו גי' רע"ב שהם אחוריים דהוי' דז"א ואחוריים דאלהים דנוק'. ויכוין
למתקם בקס"א ס"ג וצ' כוללים כמספר בדרך

י יה יהו יהוה א אל אלה אלהי אלהים
אלה הי יוד הי יוד הי ואו הי וצ' כוללים

יבחר גי' ע"ה אר"ך והוא שיכוין להמשיך לז"א אר"ך נהורין על הק"ן נהורין
שבו והיו לש"ע נהורין אלה למד אלה למד ויכוין כי חילוף יבחר

צא"ס צ"ש הוא משסג שהוא בגי' ג' מילוי אהיה דיודין דאלפין דהסין
אלף הי יוד הי אלף הוא יוד הוא אלף הוה יוד הוה ועס י"ב

אוסיוסיסם אהיה אהיה אהיה גי' ט"ד מספר משסג והכולל
נפשו בטוב ר"ס גי' יוד הוה וו הוה והוא דנפש

בטוב תלין ס"ט צ"ן והוא דנשמה יוד הוה וו הוה ויכוין לזווג ל"ה

יאההויהה
יאהלוההים
יאהדונהי

זרעו יירש ארץ : סוד יהוה יאהדונהי ליראיו
ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל יהוה יאהדונהי
כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד
ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקתי הוציאני :
ראה עניי ועמרי ושא לכל חטאתי : ראה אויבי
כי רבו ושנאת חמם שנאוני : שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתיקה :
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו : והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו : יהוה יאהדונהי אלהי
ישראל שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמה :
אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו.

סידור תפלה להרש"ש

מאשרי עד תפלה לרוד תכוין כי אלילות **שהיא י יוד הי וין הי מוריד**
שפע לצריאה שהוא ה יוד הי ואו הי ואל שדי

יכוין באומרו ג"פ אשרי יושבי ביתך אשרי העם שככה לו אשרו העם שה' אלהיו, להוריד אל הנוק' דז"א מלמעלה בחי' שארה כי בחי' העונה כבר נעשית בגפ"א וכו' והג' אשרי הם כנגד המזון דבי"ע באשרי יכוין לצרר ג' מיני צירורים מהרוחות שבג' עולמות בי"ע ושהם צ"ן מ"ה ס"ג ולכוללם ולהעלותם זה בזה

ממטה למעלה ע"י ג' שמות צ"ן הרמוזים באשרי וע"י רוחות דנר"ן שלו ולהעלות הצירורים הגז' דבי"ע עם הג' צ"ן עם רוחות דנר"ן למ"ן אל היסוד דנוק' דז"א שהוא שם צ"ן ואז הנוק' מעלה מ"ן דבחי' רוחות והדכורא משפיע לה מ"ד דבחי' רוחות ואז מזדווגים שניהם בצחי' נרנח"י דרוח דנח"י דנשמה דגפ"ש שלהם ומזדווגים בכתר הוי"ה אהיה ובחב"ד הוי"ה אלהים ובז"ת הוי"ה אדני:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוודה יאהדונהי

אלהיו: תהלה לרוד ארוממך אלוהי המלך ר"ת וס"ת
ארוממך אלהי עם ס"ת המלך ג"י יוד הה וו הה יכוין לצרר על ידי

שם צן זה וע"י הרוח דגפ"ש מהרוחות שבעשיה **שהם שם צן ולהעלותם עם נפשו ולחברם עם הרוחות שצילרה שהם שם מ"ה יוד הה וו הה**

יוד הא ואו הא גם יכוין תיבת אלהי עם ר"ת ארוממך המלך ג"י צ"ן **יוד הה וו הה יכוין לצרר ע"י שם צ"ן זה וע"י רוח דרוחי מהרוחות**

שצילרה שהם שם מ"ה ולהעלותם עם הרוחות שצילרה עם צירורי עשיה שהם צ"ן ומ"ה עם נפשות שלו ולחברם עם הרוחות דצריאה שהם שם ס"ג יוד הה וו

הה יוד הא ואו הא יוד הי ואו הי

ואברכה שמך לעולם ועד בכל ג"י צ"ן יוד הה וו הה
יכוין לצרר ע"י שם צ"ן זה וע"י רוח דנשמתו מהרוחות שצצריאה **שהם שם**

ס"ג ולהעלות הצירורים שצצריאה עם צירורי עשיה וילירה שהם רוחות דנר"ן דבי"ע שהם צ"ן מ"ה ס"ג עם ה"ג צ"ן הגז' ועם רוחות דנר"ן שלו אל יסוד דנו"ק קדישא דז"א דאלילות שהיא שם צ"ן ואז היא מעלה מ"ן דבחי' רוח והז"א

משפיע מ"ד דבחינת רוח והס ג' בן אחרים

סידור תפלה להר"ש"ש

קלו

אלו הם צירופי צי"ע

אלו הם ג' צ"ן המצרכים צירוף צי"ע

יוד ההוה יוד ההוה	יוד ההוה יוד ההוה
יוד הי וואו הי	יוד ההוה

והנו"ק מעלה מ"ן שס צ"ן

והוא משפיע ג' צ"ן דמ"ד

יוד ההוה

יוד ההוה יוד ההוה
יוד ההוה

ומזדווגים יפקד ורחל צנ"ר שלהם (והם רוח דג"ר)

ז"ת

חצ"ד

כתר

יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי

יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה
 יאהדונהי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור
 לדור ישבה מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד
 הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך
 יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו
 וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה יאהדונהי ארך
 אפים וגדל חסד: טוב יהוה יאהדונהי לכל
 ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה יאהדונהי כל
 מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עדמים
 וממשלתך בכל דור ודר: סומך יהוה יאהדונהי
 לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

קרו

סידור תפלה להרש"ש

את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יהוה יהי יאהדונה ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

במזמור יענך יבין לזכר ג' מיני בירורים מהנשמות דג' עולמות ז"ע שהם
ז"ן מ"ה ס"ג ולכללם ולהעלותם זה בזה ממטה למעלה ע"י ג' שמות ז"ן
הרמוזים זיענך וע"י נשמה דנר"ן שלו ולהעלות ג' בירורי ז"ע הנז' עם הג'
ז"ן ועם נשמות דנר"ן שלו למ"ן אל יסוד הנז"ק דז"א דאלילות שהוא שם
ז"ן ואז הנז"ק מעלה מ"ן דבחינת נשמות והדכורא משפיע לה מ"ד בחי'
נשמות והס ג' ז"ן ואז מזדווגים יעו"ר בבחי' נרנח"י דנשמה דנח"י דנשמה
דנפש שלהם בכתר ובחז"ד ובז"ת בסוד ג' יחודים שהם נ"ר ואחר שנתעברה
יורדת לבריאה ולועקת ע"י קולות מספר התיבות שבמזמור הזה לילד ואז מזדווג
עמו ונותן לה מ"ד דבחינת נשמות להשלים הולד בבחינת נר"ן

ע"י קולות

ובימים שאין בהם תחינה מתחילין ובא לליון.

למנצח מזמור לדוד: יענך יהוה יהי יאהדונה ביום
צרה ר"ת ג' יב"ק יאהלוההים ישגבך שם אלהי

יעקב: ס"ת ג' ז"ן יוד הה וו הה יבין לזכר ע"י שם ז"ן זה וע"י

נשמה דנפשו מהנשמות דעשיה שהם שם ז"ן ולהעלותם עם נפשו ולחזרם עם

הנשמות שבילירה שהם שם מ"ה יוד הה וו הה יוד הא ואו הא

ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך: יזכור כל

מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל

עצתך ימלא: נרננה ב"שועתך ר"ת ז"ן יוד הה וו הה

יבין לזכר ע"י שם ז"ן זה וע"י הנשמה דרוחו מהנשמות שבילירה שהם שם

מ"ה ולהעלות בירורי הילירה שהם הנשמות דילירה עם בירורי העשיה שהם

ז"ן ומ"ה עם נשמות דנ"ר שלו ולחזרם עם הנשמות דבריאה שהם שם ס"ג

יוד הה וו הה יוד הא ואו הא יוד הי ואו הי

ובשם אלהינו נרגל ימלא יהוה יהי יאהדונה כל

משאלותיך

(לה)

סידור תפלה להרש"ש

משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה יהוה יאהדונה
 משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ר"ת יצ"ק
 יאהלוהים ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
 בשם יהוה יאהדונה אלהינו נזכיר : המה כרעו
 ונפלו ויאנהנו סמנו ר"ת גי' יצ"ק יאהלוהים ונתעודד :
 ר"ת ואנחנו קמנו ונתעודד גי' יצ"ק יאהלוהים יהוה יאהדונה
 הושיעה המלך ר"ת לריף ויהה יעננו ביום קראינו :
 ר"ת גי' יצ"ק יאהלוהים ס"ת ועס ס"ת המלך גי' ע"ב יוד הי
 ויו הי ס"ת יעננו ביום קראנו גי' ב"ן יוד הה וו הה

יכין לזכר ע"י שם ב"ן זה וע"י נשמת נשמתו מהנשמות שבצריאה שהם שם
 ס"ג ולהעלות הצירורים הגז' דצריאה עם צירורי ילירה ועשיה שהם נשמות
 דנר"ן דבי"ע שהם ב"ן מ"ה ס"ג עם הג' ב"ן הגז' ועם נשמות דנר"ן שלו אל
 היסוד דנ"ק דז"א דאלילות שהיא שם ב"ן ואז היא מעלה מ"ן דצחינת נשמות
 ואז הז"א משפיע מ"ד דצחינת נשמות והס ג' ב"ן אחרים ואז נשאר הולד
 בצחינת נר"ן

אלו הם ג' ב"ן המצריים צירורי בי"ע

יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה

אלו הם הצירורים דבי"ע

יוד הה וו הה יוד הה וואו הא יוד הי ואו הי

ועם הג' ב"ן ועם הנשמות דנר"ן שלו יכין להעלותם למ"ן ליסוד דנ"ק דז"א
 דאלילות שהיא שם ב"ן יוד הה וו הה

והז"א משפיע מ"ד דצחי' נשמות שהם ג' ב"ן ונשלם הולד בצחי' נר"ן דנר"ן

יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה

ומזדווגים יעקב ורחל בכ"ר שלהם

במג"ת כה"י

במכ"ד

בכתר

יאההויהה יאהלוהים יאהדונה

	ר"ס		ר"ס
רש"י	ראש	יד	
אהיה יהוה אהיה	אהיה יהוה אהיה	אהיה יהוה אהיה	אהיה יהוה אהיה
אהיה יהוה אדני	אהיה יהוה אדני	אהיה יהוה אדני	אהיה יהוה אדני
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא			

אחר הזיווג שבמזמור יענך יורדת הנוק' דאלילות לצריאה צהיותו עדין למעלה
 בח"י ויולדת, ויכוין להמשיך מן הולד ההוא הנוול חלק האורות והשפע
 המתייחסים לחילוניו' ופנימיו' פנים ואחור דאבי"ע דצריאה דאבי"ע. והם הנשמות
 דנרנח"י דנרנח"י דכוללים, והם סוד הקדושה הזו הנאמרת בלה"ק וגם בלשון
 תרגום לכסות ולהסתיר ולהעלים קדושת לה"ק תוך לשון תרגום, והיא קדושה
 הנמשכת מלמעלה מהח"י לצריאה והיא כדוגמת קדושת הח"י:

(א) **אחיב** יאמר וזא לליון גואל ויכוין בכללו להחיר לרחל שעתה יורדת
 להק"ק דצרי' ויולדת ולד כלול מנר"ן וחלק הנשמה שבו לוקח הצריאה:
ובקדושת וזא לליון דמש"ק יכוין צה להמשיך שפע חוס' קדושת שבת
 מפ"ר עולם האלילות לצריאה ותתקיים כל השבוע וכל פרטי
 כוונותיה היא ע"ד הנז':

ובקדושת וזא לליון דמנחת שצ"ק יכוין להמשיך שפע מן האלילות העליון
 ואור מחצ"ד דז"א דאלילות אל הצריאה העומד עתה במקום
 שהוא ז"א כדי שיוכל עולם הצריאה לקבל אח"כ הארת אור עלמות כחצ"ד
 דאזא המסגלים ומארים בחצ"ד דז"א וגם הוא מאיר משם וממשיך הארה
 לחצ"ד שלו המסלבים צהצ"ד דצריאה ומתגלים' אורות עלמות חצ"ד דאזא
 שבתוכם ומאירים בצריאה ג"כ:

ובא לציון גואל וירשבי פ"שע ר"ת גוף ביעקב נ'אם
יהוה אדני יהוה אדני ר"ת צניו, יכוין שצניו שירדו לחילו'
 בעון שז"ל ע"י תשובתו יחזרו לגוף אולר הנשמות ויזא הגואל זאת בריתי
 אותם אמר יהוה אדני יהוה אדני רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתני בפיך לא ימוש מפיד ומפי
 זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה אדני יהוה אדני מעתה
 ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

וקרא

(א) ח"ה בכוונת קדושת וזא לליון יש קלת סידורים שבתוב צהם כלים הנז'
 צש' השמות פ"ה שהם שמות דבי"ע ועיין צס' פתח עינים דף נ"ג ע"ד עייש"צ